

"Αχ! νά μᾶς πῆς τοὺς κόσμους σου
 "Ἦθελες ἄλλα χεῖλη·
 Δὲν ἤμποροῦσαν τ' ἄνθη σου
 Ν' ἀνοίξουνε στήν ὕλη·
 Τοὺς ἥλιους σου, τ' ἀστέρια σου
 'Εζήτησε ἡ ψυχὴ σου,
 Καὶ τὸ μικρὸ κορμὶ σου
 Εὐρέθηκε νεκρό.

"Ἄν ἐδῶ κάτω ἐφάνηκες
 Σάν ἀστραπὴ μεγάλη
 Γιὰ νά φωτίσης τῆς ζωῆς
 Μιά μαύρη ἀνεμοζάλη,
 Πρὶν νά σδυσθῆς δὲν ξάνοιξες
 Μαύρη βροχὴ νά βρέχη
 Κι' ὀπίσω σου νά τρέχη
 Τὸ μαῦρο κεραυνό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Α Δ Η Θ Ε Ι Α Ι

* Ἡ εὐτυχία μᾶ; δίδει φίλους; ἡ δυστυχία τοὺς δοκιμάζει.

★

* *Δησμονεῖν* — ἰδοὺ τὸ μέγα μυστήριον τῶν ἰσχυρῶν καὶ δημιουργῶν υπάρξεων· λησμονεῖν, καθ' ὃν τρόπον λησμονεῖ ἡ φύσις, ἣτις δὲν γνωρίζει παρελθόν, ἣτις κατὰ πᾶσαν ὥρην ἐπικναρχίζει τὸ μυστήριον τῆς ἀενάου παραγωγῆς τῆς.

★

* Οἱ γέροντες βαίνουν· εἰς συνάντησιν τοῦ θανάτου· ὁ θάνατος ἐρχεται εἰς συνάντησιν τῶν νέων.
